

ΠΑΙΔΙΚΗ ΗΛΙΚΙΑ = ANEMELIA...#NOT

Των Μελίτας Ευαγγελάτου, Χριστίνας-Άννας Καβουρίνου, Αικατερίνης-Σοφία Καλογεράκη, Ιωάννας Μπουρνέλη, Μαρίας-Γεωργίας Ταμπαξή

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ:

- A) ΜΕΛΙΤΑ
- B) ΙΑΣΟΝΑΣ
- Γ) ΠΑΤΕΡΑΣ
- Δ) ΔΗΜΗΤΡΗΣ
- E) ΚΩΣΤΑΣ
- Στ) ΑΝΤΡΕΑΣ
- H) ΜΑΝΟΣ
- Θ) ΑΓΟΡΙ 1ο
- I) ΑΓΟΡΙ 2ο

ΣΚΗΝΗ 1^η

Απόγευμα. Στο εσωτερικό ενός σπιτιού. Σε ένα μικρό, φτωχικό καθιστικό βρίσκεται ένα κορίτσι, περίπου 12χρονών. Ένα αγόρι λίγο μεγαλύτερο ξεκλειδώνει την πόρτα και μπαίνει στον χώρο.

ΜΕΛΙΤΑ:

Κάνε ησυχία, ο μπαμπάς είναι έξαλλος μαζί σου. Γύρισε πάλι μεθυσμένος, φώναζε και ωρυόταν! Μπήκε στο δωμάτιό μας και βρήκε πάνω στο γραφείο όλα τα βιβλία σου και τις σημειώσεις. Με απείλησε ότι...

Εκείνη την στιγμή αρχίζει να κλαίει, πέφτει κάτω και αγκαλιάζει τα γόνατά της. Το αγόρι κάθεται δίπλα της προσπαθώντας να την ηρεμήσει.

ΙΑΣΟΝΑΣ:

Έλα ηρέμησε, όλα καλά θα πάνε.

ΜΕΛΙΤΑ:

Τι εννοείς θα πάνε όλα καλά; Φοβάμαι! Δεν αντέχω να είμαι άλλο εδώ μέσα... ο μπαμπάς μας χτυπάει και μας εκμεταλλεύεται! Κοίτα τα χέρια σου!! Είναι γεμάτα μελανιές!! Πεινάω! Έχω να φάω δυο μέρες, το μόνο που βρίσκω στο ψυγείο είναι μπουκάλια από αλκοόλ!! Αν ζούσε η μαμά... θα ήταν όλα διαφορετικά...

Ο Ιάσοντας βγάζει από την τσάντα του ένα σουσαμένιο κουλούρι.

ΙΑΣΟΝΑΣ:

Έλα εδώ, πάρ' το.

ΜΕΛΙΤΑ:

Μα αυτό είναι για εσένα... Εσύ τι θα φας;

ΙΑΣΟΝΑΣ:

Μην ανησυχείς, εγώ έχω φάει στο φούρνο.

ΜΕΛΙΤΑ:

Τι έγινε; Σε πλήρωσε σήμερα το αφεντικό;

ΙΑΣΟΝΑΣ:

Ναι, αλλά... μου έδωσε μόνο 225 ευρώ αντί για 350...

ΜΕΛΙΤΑ:

Καλά σοβαρά μιλάς; Τέτοια εκμετάλλευση;

ΙΑΣΟΝΑΣ:

Άσ' τα δεν την παλεύω... δουλεύω τόσες ώρες κι από λεφτά τίποτα... και σήμερα στο σχολείο πάλι πτώμα ήμουν... με πήρε ό ύπνος πάνω στο θρανίο και μου την είπαν πάλι... τα παιδιά γελούσαν και η Αλεξίου, η φιλόλογος, φώναξε τη διευθύντρια και έγινε χαμός.

ΜΕΛΙΤΑ:

Αλήθεια; Τι έγινε;

ΙΑΣΟΝΑΣ:

Πήραν τηλέφωνο τον πατέρα και καταλαβαίνεις... μία από τα ίδια... θα σου τα πω άλλη στιγμή... αύριο γράφουμε Αρχαία και πρέπει να διαβάσω... πάλι χάλια θα γράψω...

Ο Ιάσοντας βγάζει ένα βιβλίο από την τσάντα του και κάθεται σε ένα τραπέζι στην άκρη του καθιστικού. Εκείνη την ώρα μπαίνει μέσα ο Πατέρας τους εκνευρισμένος, κοπανώντας στο τραπέζι το μπουκάλι της μπύρας που έπινε.

ΠΑΤΕΡΑΣ:

Τι σου έχω πει εκατό φορές για το διάβασμα; Είναι εντελώς χάσιμο χρόνου. Έτσι κι αλλιώς μόλις γίνεις 18, θα σε στείλω να δουλέψεις στο θείο σου, στο εργοστάσιο. Δεν έχεις άλλη επιλογή!

Ο Ιάσοντας του γυρνάει την πλάτη και κοιτάει με ύφος απόγνωσης την αδερφή του.

ΠΑΤΕΡΑΣ:

Δεν μ' ακούς, με αγνοείς ε;

ΙΑΣΟΝΑΣ:

Άντε παράτα μας... δεν θα κανονίζεις εσύ για τη ζωή μου!

ΠΑΤΕΡΑΣ:

Πώς τολμάς να μιλάς έτσι στον πατέρα σου;!! Θα κάνεις ό, τι λέω εγώ! Τα είπα και στη διευθύντρια το πρωί ένα χεράκι... Με πήρε τηλέφωνο και με έπρηξε πάλι με τη μόρφωση που είναι απαραίτητη και αηδίες!!

ΙΑΣΟΝΑΣ:

Μεγάλωσα πια και μπορώ να παίρνω μόνος τις αποφάσεις μου! Όταν γίνω 18 θα πάρω την αδελφή μου και θα φύγουμε από αυτή την κόλαση!

Εκείνη την στιγμή ο πατέρας πάει να τον χτυπήσει, αλλά μπαίνει μπροστά η μικρή αδερφή.

ΜΕΛΙΤΑ:

Σταμάτα! Μην τολμήσεις να τον ακουμπήσεις!

ΠΑΤΕΡΑΣ:

Πήγαινε μέσα, παλιοκόριτσο, που έχεις και το θράσος να μου μιλάς με αυτό τον τρόπο! Εγώ σας μεγάλωσα και μου ανήκετε! Έχετε και θράσος να μου αντιμιλάτε! Αν δεν ήμουν εγώ θα ήσασταν στους δρόμους! Αχάριστοι!!

Ο Πατέρας σκορπίζει τα βιβλία του Ιάσωνα στο πάτωμα και φεύγει από το σπίτι χτυπώντας την πόρτα πίσω του. Ο Ιάσοντας αρχίζει να κλαίει σκυμμένος πάνω στο τραπέζι. Η αδερφή του τον αγκαλιάζει για να τον παρηγορήσει. Ξαφνικά σηκώνεται, παίρνει το μπουφάν του και κατευθύνεται προς την έξοδο.

ΜΕΛΙΤΑ: (με ανήσυχο ύφος)

Πού πας;

ΙΑΣΟΝΑΣ:

Φεύγω!!! Αν μείνω κι άλλο εδώ θα σκάσω! Στην πλατεία θα είμαι με τα παιδιά.

ΣΚΗΝΗ 2^η

Μία ώρα αργότερα. Ο Ιάσωνας μπαίνει πάλι στο σπίτι. Μαζί του είναι κι ένα συνομήλικό αγόρι.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ:

Πραγματικά σου χρωστάω χάρη! Αν δεν ήσουν εσύ, θα με είχαν διαλύσει αυτοί οι δύο τύποι με την μηχανή που μου την πέσανε στην πλατεία!

ΙΑΣΟΝΑΣ:

Δεν έγινε και κάτι, σιγά...κάτσε να σου φέρω λίγο πάγο να βάλεις στο μάτι σου.

Ο Ιάσωνας φεύγει για λίγο από το καθιστικό. Ο Δημήτρης κάθεται στον καναπέ, πιάνει το μάτι του που φαίνεται να είναι χτυπημένο. Από τις εκφράσεις του φαίνεται ότι πονάει. Ο Ιάσωνας επιστρέφει με μία παγοκύστη.

ΙΑΣΟΝΑΣ:

Έλα, πάρε, θα σε βοηθήσει.

Ο Δημήτρης ακουμπάει την παγοκύστη στο πρόσωπο.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ:

Είσαι φίλος ρε... και sorry για το πρωί στο σχολείο... ήταν άκυρο που σε κορόιδευα μαζί με τους άλλους, επειδή κοιμόσουν.

ΙΑΣΟΝΑΣ:

Βασικά... δεν κοιμάμαι πολύ... δουλεύω σε έναν φούρνο και ξυπνάω στις 3 το πρωί. Έρχομαι μετά καπάκι στο σχολείο και νυστάζω συνέχεια!

ΔΗΜΗΤΡΗΣ:

Έλα ρε! Σοβαρά; Δεν το ήξερα.

ΙΑΣΟΝΑΣ:

Ναι, έχει έναν γνωστό ο πατέρας μου και με έχωσε... δεν τα βγάζουμε πέρα από τότε που πέθανε η μάνα μου...

Ο Δημήτρης τον κοιτάει αμίλητος και κουνάει το κεφάλι αμήχανα.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ:

Πωπω ρε φίλε... τι φάση; Τώρα νιώθω ακόμα χειρότερα...

ΙΑΣΟΝΑΣ:

Έλα, εντάξει... δεν υπάρχει πρόβλημα... αλλά, για να μην μου χρωστάς χάρη, όπως λες, βοήθησέ με στα Αρχαία γιατί βλέπω να με κόβει η άλλη...

ΔΗΜΗΤΡΗΣ:

Δεν ήξερα ότι σε νοιάζουν τα μαθήματα...

ΙΑΣΟΝΑΣ:

Όπως κατάλαβες... τίποτα δεν είναι όπως φαίνεται...

ΔΗΜΗΤΡΗΣ:

Τότε, ρε φίλε, κάτι πρέπει να γίνει... είναι δικαίωμα σου, είσαι μόνο 15 χρονών!!!

ΙΑΣΟΝΑΣ:

Έχεις δίκιο... κάτι πρέπει να γίνει... είναι δικαίωμά μου...

Τα δύο αγόρια κάθονται στο τραπέζι και ανοίγουν τα βιβλία των Αρχαίων.

Ο Ιάσοντας μπαίνει στο δωμάτιό του, ακουμπάει την τσάντα δίπλα στο γραφείο και αρχίζει να διαβάζει. Μετά από λίγη ώρα μπαίνει μέσα ο Πατέρας του εκνευρισμένος, κοπανώντας στο γραφείο το μπουκάλι της μπύρας που έπινε.

ΠΑΤΕΡΑΣ:

ΤΙ ΣΟΥ ΕΧΩ ΠΕΙ ΕΚΑΤΟ ΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΑΒΑΣΜΑ; ΕΙΝΑΙ ΕΝΤΕΛΩΣ ΧΑΣΙΜΟ ΧΡΟΝΟΥ. ΕΤΣΙ ΚΙ ΑΛΛΙΩΣ ΜΟΛΙΣ ΓΙΝΕΙΣ 18, ΘΑ ΣΕ ΣΤΕΙΛΩ ΝΑ ΔΟΥΛΕΨΕΙΣ ΣΤΟ ΘΕΙΟ ΣΟΥ, ΣΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ. ΔΕΝ ΕΧΕΙΣ ΑΛΛΗ ΕΠΙΛΟΓΗ! ΔΕΝ Μ' ΑΚΟΥΣ, ΜΕ ΑΓΝΟΕΙΣ ΕΕ;;

ΙΑΣΟΝΑΣ:

ΔΕΝ ΘΑ ΚΑΝΟΝΙΣΕΙΣ ΕΣΥ ΓΙΑ ΤΗ ΖΩΗ ΜΟΥ! ΜΕΓΑΛΩΣΑ ΠΙΑ ΚΑΙ ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΠΑΙΡΝΩ ΜΟΝΟΣ ΤΙΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΜΟΥ! ΟΤΑΝ ΓΙΝΩ 18 ΘΑ ΠΑΡΩ ΤΗΝ ΑΔΕΡΦΗ ΜΟΥ ΚΑΙ ΘΑ ΦΥΓΟΥΜΕ ΑΠΟ ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΚΟΛΑΣΗ!

ΠΑΤΕΡΑΣ:

ΠΩΣ ΤΟΛΜΑΣ ΝΑ ΜΙΛΑΣ ΕΤΣΙ ΣΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΣΟΥ;;!!

Εκείνη την στιγμή πάει να τον χτυπήσει, αλλά μπαίνει μπροστά η αδερφή του.

ΜΕΛΙΤΑ:

ΣΤΑΜΑΤΑ!! ΜΗΝ ΤΟΛΜΗΣΕΙΣ ΝΑ ΤΟΝ ΑΚΟΥΜΠΗΣΕΙΣ!

ΠΑΤΕΡΑΣ:

ΠΗΓΑΙΝΕ ΣΤΟ ΔΩΜΑΤΙΟ ΣΟΥ ΠΟΥ ΕΧΕΙΣ ΚΑΙ ΘΡΑΣΟΣ ΝΑ ΜΟΥ ΜΙΛΑΣ ΜΕ ΑΥΤΟ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ! ΕΓΩ ΣΑΣ ΜΕΓΑΛΩΣΑ ΚΑΙ ΜΟΥ ΑΝΗΚΕΤΕ!

ΙΑΣΟΝΑΣ:

Πήγαινε σε παρακαλώ μέσα! Όλα θα πάνε καλά! Σου το υπόσχομαι!

Και εκείνη κοιτάζοντάς τον βγαίνει αργά από το δωμάτιο.

ΠΑΤΕΡΑΣ:

ΕΧΕΤΕ ΚΑΙ ΘΡΑΣΟΣ ΝΑ ΜΟΥ ΑΝΤΙΜΙΛΑΤΕ! ΑΝ ΔΕΝ ΗΜΟΥΝ ΕΓΩ ΘΑ ΗΣΑΣΤΑΝ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ! ΑΧΑΡΙΣΤΟΙ!!

(Λέει και βγαίνει από το δωμάτιο του σκορπίζοντας τα βιβλία του Ιάσονα στο πάτωμα. Ο Ιάσοντας αρχίζει να κλαίει μέχρι που τον παίρνει ο ύπνος πάνω στο γραφείο του.)

ΣΚΗΝΗ 6^η

Ο Ιάσοντας ξυπνάει, παίρνει το μπουφάν του και βγαίνει βιαστικά από το σπίτι. Πηγαίνει στην πλατεία και συναντάει την παρέα του.

ΚΩΣΤΑΣ:

Τι έχεις ρε; Φαίνεσαι κάπως...

ΙΑΣΟΝΑΣ:

Τίποτα...

ΚΩΣΤΑΣ :

Σίγουρα;

Ακούγεται ήχος μηχανής

ΑΝΤΡΕΑΣ:

Ωχ... δεξ ποιοι έρχονται!!

ΚΩΣΤΑΣ:

Ποιοι;;

Εμφανίζονται 2 αγόρια με μαύρα ρούχα πάνω σε μία μηχανή.

ΜΑΝΟΣ:

ΤΙ; ΠΛΑΚΑ ΚΑΝΕΙΣ!! ΠΑΛΙ ΑΥΤΟΙ!!

ΚΩΣΤΑΣ:

Ρε σεις, ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ πού είναι;;; (Ο Δημήτρης είναι ένας από τους συμμαθητές που γλευάζαν τον Ιάσονα στην τάξη το πρωί.)

ΙΑΣΟΝΑΣ:

Παιδιά τον βλέπω! Τρέχω!!!

Τα 2 αγόρια κρατούν ακινητοποιημένο τον Δημήτρη, τον χτυπούν και εξαπολύουν υβριστικούς χαρακτηρισμούς εναντίον του. Ο Δημήτρης κλαίει.

ΑΓΟΡΙ 1ο:

Πώς είσαι έτσι; ΧΑΧΑΧΑ

ΑΓΟΡΙ 2ο:

Μου την σπάει η μάπα του!

ΙΑΣΟΝΑΣ:

Τι κάνετε εκεί; ΣΤΑΜΑΤΗΣΤΕ!! ΑΦΗΣΤΕ ΤΟΝ ΗΣΥΧΟ!!

ΑΓΟΡΙ 2ο:

Τι φλωράκος είναι αυτός πάλι;

ΑΓΟΡΙ 1ο:

Κανένα νιάνιαρο από την παρέα του...

Ο Ιάσοντας ορμάει προς το μέρος τους.

ΑΓΟΡΙ 2ο:

Αμάν, απειλητικός ο φίλος... (λέει ειρωνικά)

Ο Ιάσοντας σηκώνει τα μανίκια του. Οι μελανιές του, από τους ξυλοδαρμούς του πατέρα του είναι φανερές και οι τραμπούκοι τις παρατηρούν. Γουρλώνουν τα μάτια,

κοιτάζονται μεταξύ τους, σιγοψιθυρίζουν και αποφασίζουν να φύγουν, χωρίς να δείξουν δειλοί.

ΑΓΟΡΙ 1ο:

Ρε μην ασχολείστε με αυτόν!!

ΑΓΟΡΙ 2ο:

Ναι, ρε δίκιο έχεις!! Πολλή αξία του δώσαμε του φλώρου!!!

Αγόρι 1 :

Άντε πάμε να φύγουμε!!

Ανεβαίνουν στη μηχανή και φεύγουν μαρσάροντας.

ΣΚΗΝΗ 7^η

Ο Ιάσοντας με τον Δημήτρη συνομιλούν.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ:

Πραγματικά σου χρωστάω χάρη!

ΙΑΣΟΝΑΣ:

Δεν έγινε και κάτι, σιγά...αλλά για να μην μου χρωστάς, όπως λες, βοήθησέ με στα Αρχαία γιατί βλέπω να με κόβει η άλλη...

ΔΗΜΗΤΡΗΣ:

Ωπα ο Ιάσοντας!!! Μας νοιάζουν και τα μαθήματα τώρα;

ΙΑΣΟΝΑΣ:

Με ενδιαφέρουν, αλλά...

ΔΗΜΗΤΡΗΣ:

Αφού όλη την μέρα κοιμάσαι, ρε συ...

ΙΑΣΟΝΑΣ:

Καλά... αν ήξερες...

Ο Ιάσοντας δεν συνεχίζει την κουβέντα και φεύγει. Ο Δημήτρης τον κοιτάει με απορία καθώς ο Ιάσοντας απομακρύνεται με αργό βήμα από την πλατεία.

ΤΕΛΟΣ